

Dosarul nr. 1ra-1454/2022
1-19071908-01-1ra-26092022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Popov Oleg*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Murzin Irina xxxxx, născută la xxxx, originară și domiciliată în xxxxx, xxxx,

în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. art. 190 alin. (2), lit. b), 190 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 06.02.2019 – 23.12.2020;
instanța de apel: 18.01.2022 – 18.05.2022;
instanța de recurs ordinar: 26.09.2022 – 16.11.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 23 decembrie 2020, *Murzin Irina* a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2), lit. b), art. 190 alin. (2), lit. b) Cod penal, și în baza acestor Legi, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală a fost condamnat după cum urmează:

- art. 190 alin. (2), lit. b) Cod penal (episodul din 02.08.2019) - **2** ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare și bunurilor altei persoane pe un termen de **3** ani;

- art. 190 alin. (2), lit. b) Cod penal (episodul din 10.08.2019) - **2** ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare și bunurilor altei persoane pe un termen de **3** ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui *Murzin Irina* i-a fost stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen - **3** ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare și bunurilor altei persoane pe un termen - **3** ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsa cu închisoare, stabilită

a fost suspendată condiționat pe un termen - **3** ani.

A fost încasat de la *Murzin Irina* în beneficiul lui *Nicuța Serghei*, suma de **5000** lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

La fel, a fost încasat de la *Murzin Irina* în beneficiul lui *Vieru Oleg*, suma - **19340** lei cu titlu de prejudiciu material și suma - **5000** lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Murzin Irina, la 02 august 2018, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu o persoană necunoscută pe nume Andrei, aflându-se în fața restaurantului „Plovdiv” de pe bd. Moscova 6, mun. Chișinău, având un comportament dolosiv și inducându-l în eroare pe Vieru Oleg prin prezentarea ca adevărată a faptei mincinoase precum că va transporta pentru ultimul din Olanda un automobil de model „Mercedes 124”, a însușit ilicit de la acesta suma de 1 000 Euro, care conform cursului BNM din 02.08.2018, constituia 19 340 lei, cauzându-i în rezultat părții vătămate Vieru Oleg i-a cauzat o daună considerabilă.

Astfel, acțiunile lui *Murzin Irina* au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (2), lit. b) Cod penal, după semnele calificative – „*escrocheria- adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, comportament dolosiv care a produs daune considerabile, săvârșită de două sau mai multe persoane*”.

Tot Murzin Irina, la 10.08.2018, aproximativ la ora 09:00, aflându-se în preajma CC „Jumbo” de pe bd. Decebal 23, mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare și prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, având un comportament dolosiv, sub pretextul procurării de peste hotarele Republicii Moldova cu ulterioara importare a unui automobil de model „Mercedes E-class W212”, ilicit a dobândit de la Nicuța Serghei, mijloace bănești în sumă de 700 Euro, care conform ratei de schimb a BNM, constituie 13377 lei și cu bunurile dobândite a dispărut, astfel pricinuiindu-i părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Astfel, acțiunile lui *Murzin Irina* au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (2), lit. b) Cod penal, după semnele calificative – „*escrocheria- adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, comportament dolosiv care a produs daune considerabile, săvârșită de două sau mai multe persoane*”.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, *Alexandru Chirița*, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Murzin Irina să fie recunoscută și condamnată:

- pentru *episodul din 02.08.2019*, în baza art. 190 alin. (2), lit. b) Cod penal la - 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare și a bunurilor altei persoane pe un termen - 2 ani;

- pentru *episodul din 10.08.2019*, să fie recunoscută și condamnată în baza art. 190 alin. (2), lit. b) Cod penal la - 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în

domeniul gestionării mijloacelor financiare și a bunurilor altei persoane pe un termen - 2 ani.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen - 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare și a bunurilor altei persoane pe un termen - 3 ani.

A solicitat admiterea acțiunilor civile înaintate.

În argumentarea apelului declarat a invocat că sentința primei instanțe este nefondată sub aspectul blândeții pedepsei, deoarece instanța de judecată nu a luat în considerare în cumul toate circumstanțele stabilite la aplicarea pedepsei prevăzute de lege.

3.2. Procurorul în Procuratura de Circumscripți Chișinău, *Scutelnic Cătălin*, a declarat *apel suplimentar*, prin care a solicitat admiterea apelurilor declarate, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a solicitat aceleași cerințe înaintate de către procurorul *Chirița Alexandru*.

Suplimentar a solicitat aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, cumularea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14.06.2019, cu stabilirea unei pedepse definitive de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare și a bunurilor altei persoane pe un termen de 4 ani.

În argumentarea apelului suplimentar procurorul a invocat că:

- la 15.03.2021, în adresa Procuraturii de circumscripție Chișinău a parvenit solicitarea Biroului de Probațiune Chișinău, în care se indică că în privința inculpatei Murzin Irina, există o altă sentință, care nu a fost luată în vedere la numirea pedepsei inculpatei în prezenta cauză penală, sentință care este deja pusă în executare;

- se impune aplicarea în privința inculpatei Murzin Irina a prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, având în vedere că în perioada vizată inculpata Murzin Irina, a fost condamnată și pentru alte fapte analogice, hotărâre devenită definitivă și irevocabilă după pronunțarea sentinței din 23.12.2020;

- prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14.06.2019, Murzin Irina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (2), lit. b) Cod penal la - 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an;

- conform informației de la Biroul de Probațiune Chișinău, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14.06.2019, privind condamnarea inculpatei Murzin Irina, a transmisă spre executare la data de 24.12.2020;

- având în vedere dispoziția art. 466 alin. (5) Cod de procedură penală, ținând cont de faptul că, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14.06.2019, a devenit irevocabilă și executorie denotă că, în privința inculpatei Murzin Irina la momentul, există două hotărâri de condamnare, fapt ce impune la caz aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2022, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță

prin care *Murzin Irina* recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2), lit. b), 190 alin. (2), lit. b) Cod penal, a fost eliberată de la executarea pedepsei penale în baza Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În rest, dispozițiile sentinței primei instanțe au fost menținute.

3.1. În motivarea soluției emise instanța de apel a constatat că, prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatei *Murzin Irina*, cu încadrarea juridică corespunzătoare în baza art. 190 alin. (2), lit. b) Cod penal, pe ambele episoade.

Instanța de apel a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe a fost contestată cu apel de către partea acuzării, prin care a solicitat agravarea pedepsei penale aplicată în privința inculpatei, cu admiterea integrală a acțiunilor civile.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată la judecarea apelurilor, inculpata *Murzin Irina*, fiind asistată de avocatul *Victoria Burduja*, prin cerere scrisă personal a solicitat aplicarea actului de amnistie în baza Legii RM nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a reținut că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2), lit. b) Cod penal, se califică ca infracțiune „gravă”.

Din materialele cauzei penale rezultă că, inculpata *Murzin Irina* a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor încriminate, solicitând examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise.

Instanța de apel a notat că, prima instanță în conformitate cu art. 76 Cod penal, a reținut cu titlu de circumstanță atenuantă – căința sinceră, iar în conformitate cu art. 77 Cod penal, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Totodată, s-a reținut că, la stabilirea pedepsei, prima instanță s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că, *Murzin Irina* a comis două infracțiuni care fac parte din categoria infracțiunilor grave, de personalitatea acesteia, anterior fiind încetate cauze penale pe motivul împăcării părților, a recunoscut vina, s-a căit sincer de faptele comise, a restituit parțial prejudiciul cauzat.

La fel, a reținut că, infracțiunile prevăzute de art. 190 alin. (2), lit. b) Cod penal, imputate lui *Murzin Irina* sunt „grave”, însă aceasta beneficiază, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei sub formă de închisoare.

De asemenea, instanța de apel a conchis că, prima instanță, având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilit inculpatei *Murzin Irina*, ținând cont de faptul că s-a căit sincer de cele comise, are la întreținere un copil minor, corect a conchis că, suspendarea executării pedepsei cu închisoare și acordarea posibilității acesteia ca în termenul de probă prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-

a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

Astfel, instanța de apel a notat că din aceste considerente, prima instanță a apreciat că executarea pedepsei stabilite lui Murzin Irina nu este rațională, motiv pentru care potrivit prevederilor 90 alin. (1) Cod penal, a concluzionat necesar de a dispune suspendarea executării pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă, cu condiția că acesta în termenul de probă nu va săvârși alte infracțiuni, și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Totodată, cu referire la cererea inculpatei Murzin Irina de aplicare a actului de amnistie, instanța de apel, raportând prevederile Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, a constatat că inculpata întrunește condițiile prevăzute de art. 1, a Legii menționate, și cade sub incidența prevederilor art. 2.

În acest context, instanța de apel a reținut că infracțiunile prevăzute de art. 190 alin. (2), lit. b) Cod penal, se califică ca infracțiuni „grave”, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, inculpata Murzin Irina și-a manifestat acordul scris privind aplicarea în privința sa a actului amnistiei, infracțiunile înscrise inculpatei au fost comise până la adoptarea Legii nr. 243 din 24.12.2021, și nu a constatat careva impedimente de aplicare a acesteia, în temeiul art. 389 alin. (4), pct. 2) Cod de procedură penală, a dispus liberarea inculpatei Murzin Irina, recunoscută vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (2), lit. b), 190 alin. (2), lit. b) Cod penal de la executarea pedepsei în legătură cu aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2021 „privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Popov Oleg*, deciziei instanței de apel a fost contestată în temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului a invocat că, instanța de apel:

- nu s-a pronunțat asupra motivelor indicate în apel, iar decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul hotărârii este expus neclar și au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- nu a răspuns argumentat la obiecțiile făcute de către procurorii apelanți asupra soluției date de către prima instanță la individualizarea pedepselor și de alegere a modalității de executare de către Murzin Irina a pedepsei închisorii, prin aceasta nerezolvând fondul apelului declarat.

Deși titularul primului apel a solicitat atenuarea pedepsei complementare obligatorii pentru fiecare capăt de acuzare și respectiv agravarea/înăsprirea pedepselor penale definitive numite în sarcina inculpatei Murzin Irina, instanța de apel nu s-a expus în general referitor la argumentele invocate în apel privind încălcarea de către prima instanță a modalității de individualizare a pedepselor penale;

- urma să dezvăluie în partea descriptivă a deciziei recurate criteriile care au determinat-o să constate că argumentele procurorului apelant

privind individualizarea modalității de executare de către inculpata Murzin Irina a pedepselor principale cât și a celei complementare obligatorii ar fi nefondate;

- nu a efectuat evaluări proprii ale activității logico-juridice desfășurate de către prima instanță la individualizarea pedepselor penale, limitându-se la redarea unor raționamente doctrinare dar și practice de care ar trebui să se conducă instanțele de judecată în procesul de individualizare a pedepselor;

- a procedat contrar prevederilor art.417 alin. (1) Cod de procedură penală, din sensul legislativ al cărora rezultă că decizia trebuie să cuprindă fondul apelului, precum și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date;

- deși în cazul inculpatei Murzin Irina este aplicabil actul de amnistie, instanța de apel întâi urma să combată argumentele procurorului apelant despre individualizarea contrar prevederilor legale a pedepsei penale de către prima instanță, fie să constate că prima instanță a eșuat pe dimensiunea reclamată de către procuror, după care să evalueze elementele care definesc criteriile de individualizare a pedepsei penale, după care, urma să libereze inculpata de executarea noilor pedepse stabilite prin decizie;

-nu a intervenit nejustificat în vederea corectării unei alte erori admise de către prima instanță, deși asupra necesității corectării acestei erori de drept a insistat acuzatorul de stat nemijlocit în instanța de apel. După cum rezultă din conținutul părții dispozitive a sentinței, prima instanță nu și-a întemeiat în drept soluția de suspendare condiționată a executării pedepsei cu închisoare, or, așa cum rezultă din conținutul părții dispozitive a deciziei recurate, instanța de apel face mențiune asupra aplicării de către ea a prevederilor art. 90 Cod penal, fără a menționa cu exactitate și alineatul corespunzător din această normă materială. Or, din cele 11 aliniate ale art. 90 Cod penal, sunt reglementate situații juridice diferite ca natură, iar pentru a circumscrie condițiilor de legalitate prevăzute la art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, o hotărâre judecătorească trebuie să conțină trimiterea exactă la o normă materială exactă, generatoare a unei anumite stări de drept;

- a dispus casarea parțială a sentinței și nu a indicat exact în care parte hotărârea primei instanțe este rezoluționată, nu poate fi clar în care parte sentința se menține.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală - *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent".* Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că „*hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru*

a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei".

În speță se reține, că potrivit textului recursului, este invocat temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că, *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluție contrazice dispozitivul hotărârii, dispozitivul hotărârii este expus neclar și au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de alegațiile recurentului privind temeiurile de recurs indicate de recurent, Colegiul penal notează prin hotărârea adoptată că instanța de apel s-a pronunțat suficient de argumentat asupra tuturor motivelor esențiale cu referire la dezacordul privind soluția primei instanțe în partea individualizării pedepselor stabilite, invocate în apelurile declarate de către procurori, întemeindu-și soluția în baza circumstanțelor particulare cauzei, raportate la conținutul sentinței primei instanțe și prevederile legale aplicabile în prezenta speță.

În acest sens, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, instanța just constatând că în privința inculpatei Murzin Irina sunt aplicabile prevederile Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Colegiul penal reține că, instanța de apel corect a casat parțial sentința primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre, conformă prevederilor art. 389 alin. (4), pct. 2) Cod de procedură penală, prin care *Murzin Irina* a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2), lit. b), 190 alin. (2), lit. b) Cod penal, și liberată de la executarea pedepsei în baza Legii nr. 243 din 24.12.2021, cu privire la amnistie.

În acest context, Colegiul penal nu poate accepta criticile recurentului precum că, *„instanța de apel avea întâi de toate obligația fie să combată argumentele procurorului apelant despre individualizarea contrar prevederilor legale a pedepsei penale de către prima instanță, fie să constate că prima instanță a eșuat pe dimensiunea reclamată de către procuror, după care să evalueze de sine stătător elementele care definesc criteriile de individualizare a pedepsei penale în cazul inculpatei Murzin Irina, după care, trebuia să libereze inculpata de executarea noilor pedepse stabilite prin decizie*”, or, acestea constituie doar opinia subiectivă a recurentului, care își manifestă astfel dezacordul cu soluția corectă a instanțelor de judecată.

La fel, Colegiul penal reține că din analiza conținutului deciziei instanței de apel (f. d. 235-238, vol. I), rezultă cert că instanța de apel prin motivarea sa a examinat suficient de clar chestiunile esențiale legate de individualizarea pedepselor aplicate inculpatei *Murzin Irina*, în privința cărora în apelurile declarate și-au manifestat dezacordul procurorii, instanța de apel evaluând și analizând detaliat circumstanțele individuale speței, gravitatea infracțiunii, circumstanțele de comitere a infracțiunilor, și particularitățile personalității inculpatei *Murzin Irina* în coraport cu prevederile legale din art. art. 7, 61 75, 76, 77, 90 Cod penal, reținute și de prima instanță la adoptarea soluției în

partea pedepsei stabilite, fără a comite în acest sens careva erori ce ar afecta soluția instanței de apel în privința fondului apelului.

Totodată, ce ține de argumentele recurentului precum că, *„instanța de apel nu a intervenit nejustificat în vederea corectării unei alte erori admise de către prima instanță, deși asupra necesității corectării acestei erori de drept a insistat acuzatorul de stat nemijlocit în instanța de apel; - după cum rezultă din conținutul părții dispozitive a sentinței, prima instanță nu și-a întemeiat nici în drept soluția de suspendare condiționată a executării de către inculpata Murzin Irina a pedepsei închisorii, or, așa cum rezultă din conținutul părții dispozitive a deciziei recurate, instanța de apel face mențiune asupra aplicării de către ea a prevederilor art. 90 Cod penal, fără a menționat cu exactitate și alineatul corespunzător din această normă materială”*, Colegiul penal consideră că sunt neîntemeiate, or din conținutul sentinței primei instanțe (f. d. 159, vol. I), cât și a deciziei instanței de apel (f. d. 237-238, vol. I), ambele instanțe de judecată la evaluarea posibilității suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatei *Murzin Irina*, au făcut referire la condițiile prevăzute de art. 90 alin. (1) Cod penal, prescrise de legiuitor, care le-au raportat just la circumstanțele individuale speței.

De asemenea, Colegiul penal respinge și alegațiile recurentului, precum că, *„având în vedere că instanța de apel a dispus casarea parțială a sentinței și nu a indicat exact în care parte hotărârea primei instanțe este rezoluționată, nu poate fi clar în care parte sentința se menține”*, or din consecutivitatea motivării descrise în partea descriptivă (f. d. 235-243, vol. I) și din conținutul dispozitivului (f. d. 242-243, vol. I) deciziei instanței de apel, rezultă clar că instanța de apel, a casat sentința primei instanțe numai în latura executării pedepsei, or prin soluția adoptată a fost casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în corespundere cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 2), 395 Cod de procedură penală, prin care *s-a dispus liberarea inculpatei Murzin Irina de la executarea pedepsei* în baza Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, fiind clar și evident din această soluție că sentința primei instanțe a fost menținută în partea dispozițiilor privind constatarea vinovăției inculpatei *Murzin Irina* în comiterea infracțiunilor încriminate prevăzute de art. 190 alin. (2), lit. b), 190 alin. (2), lit. b) Cod penal, în latura individualizării pedepsei, precum și în partea soluției privind acțiunea civilă.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, în speță nefiind incidente temeiurile de recurs menționate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele relevante contestate și în prezentul recurs ordinar, nu se identifică, or, instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra chestiunilor esențiale ce țin de individualizarea pedepsei, invocate în apelurile declarate de procuror, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare

argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece decizia adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Popov Oleg*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2022, în cauza penală în privința lui **Murzin Irina xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena